

ESO Cicle Superior EP 29-31 octubre	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 8 CURS 07/08	

(Dilluns)

La festa de Tots Sants i el Dia dels Morts, dos de les celebracions més arrelades del calendari litúrgic cristià, provenen de rituals funeraris d'antigues civilitzacions i han conservat en el seu costumari tota una sèrie d'elements que corresponen a sistemes de creences anteriors al cristianisme.

La diada de Tots Sants, l'1 de novembre, i la dels Difunts, el dia 2, són les dates en què molta gent guarda un moment per anar al cementiri i fer companyia als seus difunts. Des de la nit dels temps, cultures i civilitzacions molt diferents, com celtes, egipcis i romans, han celebrat festes i rituals dedicats al record dels morts.

A la nostra societat, on els morts han estat venerats tradicionalment com a protectors de la llar, la celebració arriba en un moment de l'any, l'inici de la tardor, en què la mateixa natura sembla morir: comença el temps fred, les nits són cada cop més llargues, cauen les fulles dels arbres i la terra sembla esmorteïda.

(Dimarts)

Els orígens d'aquests rituals es perden a les profunditats de la història. Sembla ser que les nostres pràctiques deriven de les festes del Samain, la festa celta en honor dels morts. El culte als difunts era una part fonamental del sistema de creences dels antics celtes, i tots els pobles d'arrel cèltica conserven una gran varietat de tradicions relacionades amb el fet de morir. Els celtes creien que el cicle de l'any estava dividit en dos períodes: el temps clar i el temps fosc. Els dies del Samain obrien el període d'obscuritat i es consideraven un "temps fora del temps", entre les dues meitats de l'any. Un moment màgic i especial en què les terres de l'altre món obrien les seves portes i els seus habitants entraven en contacte amb el món dels humans.

L'Església: poble dels sants.

(Dimecres)

En el món cristià, la festivitat de Tots Sants és una de les més importants de l'any litúrgic. A principis del segle VII, el Papa Bonifaci IV, va transformar el Panteó de Roma, el temple pagà de Tots els Déus, i el consagrà en honor de la Verge i de Tots els Màrtirs. També va disposar que cada any fos celebrada una festa en la diada de la seva dedicació.

Posteriorment, Gregori III va impulsar la construcció d'una capella a la Basílica de Sant Pere dedicada a Tots els Sants i finalment l'any 835 la festa de Tots els Màrtirs va passar a ser la de Tots els Sants. Va ser el Papa Gregori IV qui va designar el dia 1 de novembre com a data oficial de la celebració i va promoure la institució d'un segon dia de pregàries pels difunts, el Dia dels Morts.

Les visites al cementiri constitueixen un dels pocs signes col·lectius de record dels difunts a la nostra societat. A les grans ciutats contemporànies, el dia de Tots Sants i, sobretot, el dia de Difunts, la gent encara va a visitar les tombes dels avantpassats, portar flors i arranjar el seu aspecte exterior. Aquest és un costum típicament de ciutat, on els cementiris estan allunyats dels trajectes quotidians, perquè en les zones rurals, estan normalment al costat de l'església i la gent hi passa cada dia.